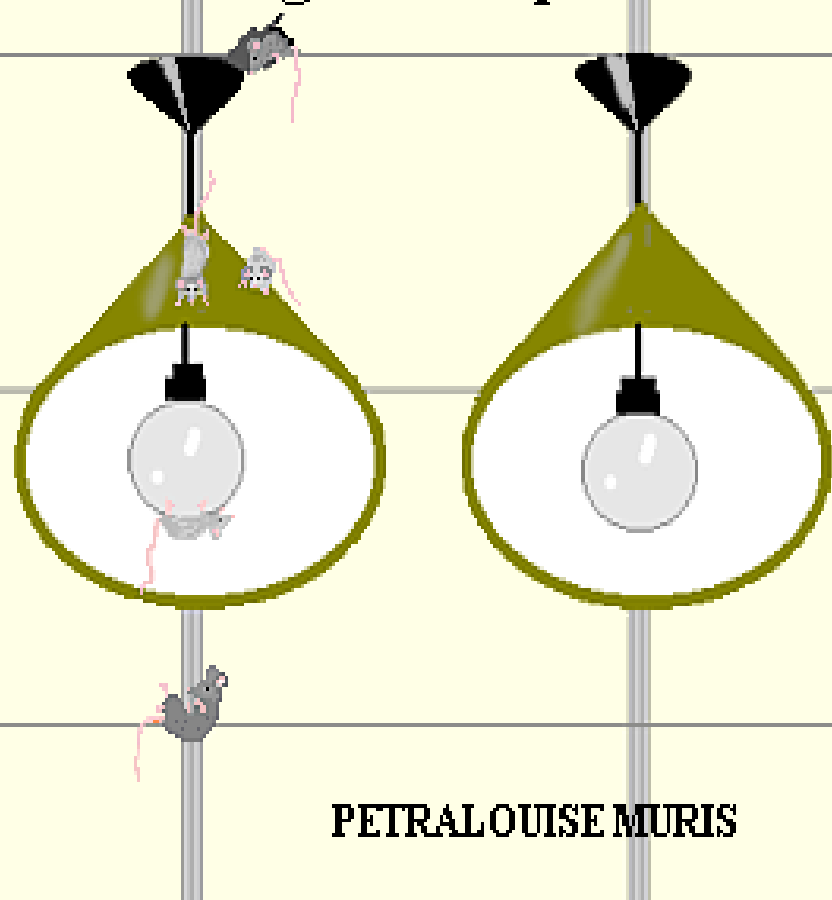

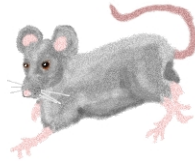
Aartje Langstaartje en het gat in het plafond

PETRALOUISE MURIS

Aartje Langstaartje en het gat in het plafond.
Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris
lees / voorleeskinderboek rond 7 jaar en ouder.

©dit boek is wereldwijd auteursrechtelijk beschermd.

Bladzij	Hoofdstuk
3	1 Het gat in het plafond
6	2 Aartje is in paniek.
9	3 Het gat is weer dicht.
12	4 Een ander gaatje.
15	5 Aartje moet naar de dokter.
18	6 Max komt logeren.

HOOFDSTUK 1 HET GAT IN HET PLAFOND.

Aartje Langstaartje doezelt in zijn warme kooitje.

In de winkel is het nog erg rustig, het is nog een beetje donker.

Plotseling schrikt de kleine muis van een harde tik tegen zijn kooitje.

Hij komt nog slaperig zijn nachthokje uit.

‘Wat hoorde ik? Vliegt er soms een vogeltje los die op mijn kooitje landde? Waar is die dan?’

Hij kijkt rond maar ontdekt geen losvliegend vogeltje.

Hij ziet wel een klein stukje wit karton naast het kooitje liggen.

‘Misschien lag dat er al en heb ik die tik in mijn droom gedroomd.’ geeuwt hij, hij loopt zijn slaaphokje weer in.

Als hij weer lichtjes slaapt, hoort hij weer een tik.

Nu hoort hij er ook een vreemd geluid bij.

“Krrt, krrt,” gaat het.

De muis spitst zijn oortjes om te horen waar het geluid vandaan komt.

Hij wil net naar boven kijken als er opnieuw een klein stukje plafondplaat naar beneden valt.

Hij rent zijn kooitje in en jammert: ‘help, het plafond komt toch niet naar beneden? Wat moet ik doen!’

Zal ik in mijn kooitje blijven of zal ik eruit gaan.

Weer klinkt er een “krrt, krrt.”

Aartje kijkt voorzichtig naar boven.

Vlakbij de lamp steekt een roze neus uit het plafond.

‘Ik kan er nog niet doorheen!’ schreeuwt de roze neus: ‘ik moet een beetje verder knagen!’

Er verschijnt een grijze muizenkop tussen plafondplaten.

“Krrt, krrt,” gaat het weer.

Dan verschijnt er een tweede muizenkop die mee helpt knagen.

“Krrt, krrt, krrt, krrt.”

Vele muizentandjes knagen aan de plafondplaat.

‘Hé, houden jullie daar eens mee op, straks komt het hele plafond naar beneden!’ roept Aartje angstig naar de muizen in het plafond: ‘dat kan zomaar niet! Straks krijg ik de schuld! Ophouden!’

De muizen horen Aartje niet, zij knagen vrolijk verder.

‘Het gat is groot zat, we kunnen erdoor!’ roept de eerste grijze muizenkop.

Meteen is het een gedrang van jewelste rond het gat.

Een heleboel muizen willen tegelijk als eerste door het gat in het plafond.

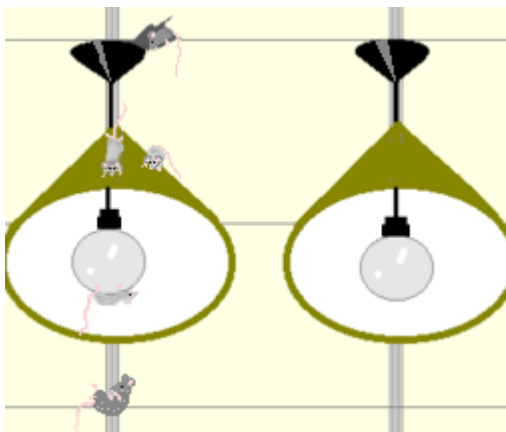
Zij lopen langs het snoer van de lamp naar beneden.

‘Ga terug, ga terug, we kunnen hier niet verder!’ gilt de voorste muis: ‘niet dringen straks val ik eraf.’ Het helpt hem niet.

Hij probeert zich vast te houden aan het glazen bolletje in de hanglamp, maar glijdt er pardoes vanaf.

Hij tuimelt naar beneden.

Als jullie soms denken dat de andere muizen hiervan geleerd hebben, hebben jullie het mis.

Eén voor één tuimelen de muizen naar beneden.

Beneden angekommen beginnen de muizen alle zakken voer aan te vreten.

Hebben zij de ene zak open geknaagd, knagen zij weer aan een andere zak.

Zij knagen aan de zakken hondenbrokken en aan de kattenbrokjes.

Aan het duivenvoer en het vogelzaad, zij weten niet van ophouden.

En het ergste is, dat zij overal muizenkeuteltjes laten vallen.

‘Gemenerds, viezerds!’ gilt Aartje: ‘ik zal wel binnenkort moeten verhuizen. Ik denk niet dat meneer Siem mij nog in zijn winkel laat wonen. Hij zal vast denken dat ik dit gedaan heb, ik krijg vast de schuld!’

De muizen luisteren niet, zij vreten gulzig verder.

HOOFDSTUK 2 AARTJE IS IN PANIEK.

'Wat moet ik doen, wat moet ik doen,' jammert Aartje: 'die grijze muizen moeten hier weg! Wacht eens?'

Aartje kijkt naar een grote vogelkooi: 'als ik die grote grijze papegaai vrijlaat, jaagt hij hen wel weg. Zij zijn vast bang voor zo een grote vogel.'

Aartje trippelt tussen het muizenvolkje door, naar de grote kooi.

Hij trekt zo hard mogelijk aan het deurtje van de kooi.

'Mag ik eruit? Mag Lorre vliegen?'

'Ja, zegt Aartje: 'Jij mag vliegen als jij maar wel de muizen wegjaagt.'

Weer trekt Aartje aan het deurtje maar die gaat niet open.

Hij klaagt: 'ik krijg het deurtje niet open!'

'Lorre opendoen? Lorre openmaken?'

'Dat lukt vast niet.' jammert Aartje.

'Lorretje deurtje openmaken! Goed hè?'

De vogel rekt zich uit en strijkt zijn veren glad.

Dan komt hij langzaam van zijn stok af en klimt tegen de tralies van zijn kooi.

Met een handige beweging van zijn snavel, springt opeens het deurtje open.

'Lorretje vliegen!' krijst hij en fladdert de winkel door: 'leuk, Lorretje vliegen!'

'Jij zou de muizen wegjagen, weet je nog?' snauwt Aartje.

'Lorretje vliegen, Lorretje vliegen!' krijst de vogel blij.

Plots ontdekt de papegaai al het zaad dat her en der verspreid ligt.

Hij neemt een duikvlucht en landt op de zak met konijnenvoer.

Die zak is allang open, de muisjes lopen in en uit.

'O nee, nu ben ik verder van huis,' klaagt Aartje: hoe moet ik die vogel weer in zijn kooi krijgen.'

Hij trippelt heen en weer en probeert iets te verzinnen om de muizen te verjagen en de grijze papegaai zijn kooi in te krijgen.

De grijze roodstaart papegaai is inmiddels vriend geworden van de muizen.

Hij vertelt over zichzelf terwijl zij zich tegoed doen aan de vele zaadjes.

De papegaai heeft veel te vertellen maar de muizen luisteren ook niet naar hem.

De muizen hebben het te druk met het open knagen van de vele dozen voer.

Lorretje vliegt plots naar zijn kooi terug en klimt er in.

Voordat hij aan zijn eigen voer begint doet hij eerst keurig het deurtje dicht.

‘Zo, Lorretje is klaar.’ prevelt hij.

Aartje denkt: ‘gelukkig, dat is een zorg minder.

Maar hoe moet ik die muizen verjagen?

Ik heb niets aan die papegaai.’

Dan ziet hij achter in de winkel een grote schildpad.

‘Misschien wil hij mij helpen.’ denkt Aartje en rent op de schildpad af, hij vraagt:

‘wil jij mij helpen alle muizen weg te jagen?’

‘Ik heb geen zin, ik ben nog slaperig.

Ik sta straks op en dan jaag ik iedereen wel weg.’

Meteen sukkelt de grote schildpad weer in.

‘Ik moet geduld hebben.’ denkt Aartje.

De klok tikt verder.

Buck de schilpad wordt na een uur pas wakker.

‘Zo nu kan het, kom op jullie!’ gilt hij.

Hij rent keihard op de muizen af en bijt er een paar.

De schildpad bijt zo hard dat de muizen er bang van worden.

Zij lopen tegen de muur naar het gat in het plafond.

Nu ziet Buck Aartje, hij denkt dat hij hem ook moet weggagen, want Aartje lijkt op de andere muizen, hij is ook grijs.

Die vlucht in paniek zijn kooitje in, daar kan de schildpad niet bij.

HOOFDSTUK 3 HET GAT IS WEER DICHT.

Als meneer Siem in zijn winkel is, slaapt Aartje in zijn kooitje.

‘Wat is dit’ nou!’ roept hij onthutst: ‘wat vreselijk, wat is het hier een rommel!’

Hij kijkt naar de vloer en naar zijn rekken.

‘Aartje? Kom hier!’

Het kleine muisje komt gehoorzaam zijn kooitje uit.

‘Wat ben jij vannacht bezig geweest, doe jij dat altijd?’

‘Ik heb het niet gedaan meneer Siem. Kijk maar naar het plafond, daar zit een gat in.’

Meneer Siem wil niet horen wat Aartje te vertellen heeft.

‘Weet jij het zeker, heb jij hier geen bende gemaakt?’ moppert hij.

‘Nee echt niet, vraag het maar aan Lorretje.’

‘Ha, ha,’ lacht Lorretje: ‘vliegen! Muis!’

Buck bijt, au!’

‘Tja, daar snap ik echt niks van,’ zucht meneer Siem: ‘wat heeft Buck gedaan, Lorre?’

‘Lorretje vliegen, Buck bijt muis!’ krijst Lorretje.

‘Jammer genoeg kan Buck niet praten.’ zucht Siem.

‘O jawel hoor, de schildpad heeft de muizen verjaagd, hij heeft ze gebeten.

Hij wilde mij ook bijten, ik ben mijn kooitje ingevlucht.

Kijk meneer Siem, naast de lamp zit een gat, daar zijn zij doorheen gekomen.’

Nu kijkt meneer Siem eindelijk naar boven en ziet het gat in het plafond.

'Tjonge, tjonge, ik veeg hier even en daarna ga ik een nieuwe plafondtegel halen.
Dat gat moet dicht, hier komt geen muis meer gratis eten.'

Meneer Siem veegt al de rommel in een hoek.
Daarna doet hij al het vuil in vuilniszakken.
Als hij klaar is zegt hij tegen Aartje:
'Ik ga even naar de doe het zelf winkel. Ik sluit de boel af, ik ben zo terug.'

Na een tijdje komt hij terug met een grote plafondplaat. Hij schuift een ladder naar de plek waar het plafond stuk is en pakt spijkers en gereedschap.

Aartje trippelt meteen naar de ladder. Hij klimt erop.

Meneer Siem waarschuwt: 'kijk uit muis, jij zit in de weg!
Deze kapotte plaat moet eruit, daarom haal ik de lamp van het plafond.
Ga je kooi in!'

Aartje zit op de ladder en kijkt wat meneer Siem doet.

‘Ik wil kijken, staat het stroom uit?’ piept hij.

Hij is niet van plan om naar zijn kooitje te gaan.

‘Ja, de elektriciteit is uitgeschakeld.

Jij kunt hier beter weggaan want dadelijk valt er iets op jouw kop! Wat ben je toch een domme muis!’

Meneer Siem timmert de nieuwe plaat goed vast.

‘Tja alleen die spijkers horen daar niet, jammer dan!’ zucht hij: ‘dan moeten de klanten maar niet naar boven kijken.’

Na een tijdje hangt de lamp ook weer.

‘Wat ben ik knap hè muis? Er komt geen muis meer doorheen.’

Hij komt van de ladder en zet de buitendeur open.

‘Kom maar klanten, ik ben wel laat maar nu is de winkel echt open.’

Dan loopt hij naar de muis en zegt: ‘gelukkig regent het en hebben de mensen geen zin om te winkelen. Het zal vandaag wel rustig zijn.

Ik ga maar voer bestellen, ga jij maar spelen muis!’

Aartje gaat niet spelen, hij trippelt naar Lorretje.

‘Jij moet beter leren praten Lorretje, ik ga het je leren.’

Hij praat de hele dag met Lorretje en als de winkel ‘s avonds sluit kan Lorretje al mooie zinnnetjes zeggen.

Aartje zegt: ‘ik heb er een droge keel van gekregen Lorretje, ik ga drinken en eten, daarna ga ik slapen.’

‘Welterusten!’ krijst Lorretje: ‘Lorretje moet vliegen!’

De vogel doet het deurtje open en fladdert de winkel door.

HOOFDSTUK 4, EEN ANDER GAATJE.

Als het donker is valt de kleine muis inslaap.
Hij droomt van de grijze muizen, hij droomt ook dat
er weer rommel is.
Het is een nachtmerrie.

“Piep!” klinkt het vlak bij zijn oortje.
Aartje schrikt wakker, hij komt slaperig zijn
nachthokje uit.
Midden in zijn kooitje trippelen grijze muizen.
‘Droom ik nog?’ twijfelt de kleine muis.
Er klauteren meer muizen zijn kooitje in.
Zij rennen naar zijn voerbakje en eten dat helemaal
leeg.
‘Nee, ik droom niet, die muizen zijn hier echt!’
Aartje rent langs de muizen zijn kooitje uit.
Hij kijkt naar het plafond, het is te donker om een
gat te ontdekken.
‘Die muizen moeten weg!’ denkt hij en rent naar
Buck de schildpad.
Maar Buck is weg.
De muis zoekt overal maar de schildpad is niet te
vinden.
Dan rent hij naar de grote vogelkooi.
‘Lorretje wordt wakker, de muizen zijn er weer!’
‘Lorretje slapie doen.’
Lorretje is niet van plan om zijn kooi uit te komen.
Hij steekt zijn snavel tussen zijn rugveren.
Hij krast wat met zijn snavel en doet zijn ogen dicht.

De kleine muis kijkt rond of er iemand anders is die
helpen wil, maar alle dieren zijn te klein.

'Dan moet ik het zelf doen.
Als Buck kan bijten, kan ik het ook!'

Aartje rent op de muizen af en bijt waar hij bijten kan.

Maar de muizen laten zich niet bijten, zij worden boos en bijten terug.

Tallose muizen vechten met Aartje en die rent in paniek naar de grote vogelkooi.

'Doe snel het deurtje open Lorretje!' schreeuwt hij. De grijze roodstaart papegaai ziet bloed op Aartjes neus en fladdert omlaag naar het deurtje. Lorretje doet het deurtje open en de kleine muis klautert zijn kooi in.

De andere muizen willen ook in de kooi klauteren maar Lorretje krijgt en hapt naar de muizen. Hij doet het deurtje dicht en wauwelt: 'zit jij op stokje, dan doet Lorretje jouw koppie krauw.' Aartje durft niet naar boven, hij zit onder in de kooi en likt aan een bijtwond aan zijn pootje. De grote papegaai gaat ook naar beneden en likt Aartjes bebloede neusje schoon.

In de winkel wordt het weer een bende.
De muizen hebben nu het visvoer ontdekt en bijten
zich door de kartonnen verpakking.

‘Waarom ga jij die muizen niet achterna!’ zegt
Aartje boos.
‘Lorretje lief, Lorretje lief!’ antwoord de papegaai.
‘Jij moet ze bijten, anders verdwijnen zij niet.
Dan komen zij iedere keer weer terug!’
‘Lorretje mag niet bijten, Lorretje stout!’
De papegaai gaat op zijn stok zitten, hij schreeuwt
naar Aartje: ‘Lorretje lief, Lorretje lief!’
‘Ik vind jou ook lief, ik mag in jouw kooi, dat is heel
erg lief.’

Onderin de grote papegaaienkooi valt de kleine
muis inslaap en wordt weer wakker door meneer
Siem.
Die gaat tekeer, hij stampvoet en schreeuwt dat hij
zijn winkel wegdoet.
Hij kijkt in het hamsterkooitje van Aartje.
‘Wat is er gebeurd muis?’ vraagt hij.
Aartje geeft geen antwoord, daarom haalt hij Aartjes
hamsterkooi uit elkaar.
‘Ach nee, de pratende muis is opgegeten!’ jammert
hij verschrikt.
‘Ik ben hier! schreeuwt Aartje: ‘ik kan deze deur niet
openmaken.
Er is teveel herrie door de kwetterende vogeltjes.
Dan schreeuwt Lorretje met Aartjes stem
erbovenuit: ‘ik ben hier, ik kan deze deur niet
openmaken!’
Meneer Siem loopt op de vogelkooi af en ziet de
kleine muis.
‘Wat kan jij schreeuwen, maar wat zie jij eruit!’

HOOFDSTUK 5 AARTJE MOET NAAR DE DOKTER.

Meneer Siem pakt Aartjes kooitje en zet die weer in elkaar.

‘Arme muis, we gaan meteen naar de dierenarts. Jij zit onder het bloed. Kom maar, ik zet je voorzichtig in jouw kooitje.’

Hij sluit zijn winkel af en rent met Aartje naar zijn auto.

‘De dierenarts zit hier vlakbij, nog geen vijf minuutjes rijden.’

Omdat het nog vroeg is, is hij het eerst aan de beurt.

‘Een grijze muis?’ zegt de dokter verbaasd: ‘maar dit is geen tamme muis! Weet u zeker dat u dit beestje wilt laten behandelen?’

‘Deze wel maar die andere muizen niet, deze is bijzonder. Dit is Aartje Langstaartje, deze muis kan praten. Hij heeft nu geen zin denk ik.’

‘Hij is gebeten, zegt de dokter: ‘door soortgenoten, dat kan ik zo zien!

Zijn pootje is ook gebroken.

Ik kan er wel iets aan doen, ik maak eerst alle wondjes schoon en daarna spalk ik zijn pootje.’

Hij krijgt een prikje tegen de infectie en ik geef druppeltjes mee die u in zijn waterbakje moet doen. Dat moet helemaal op, iedere dag twee druppeltjes.’

Meneer Siem mag in de wachtkamer wachten totdat hij Aartje weer mag meenemen.

De dokter is een tijdje druk bezig met Aartje.

Daarna brengt hij de muis in zijn kooitje naar de wachtkamer.

‘Over twee weekjes is hij weer de oude.’ zegt de dokter: ‘kom wel eerst terug, dan kijk ik of het spalkje eraf kan.’

‘Goed.’ zegt meneer Siem. Hij is erg blij dat zijn kleine muis weer beter wordt.

Hij gaat nu snel naar zijn winkel terug.

Weer ruimt hij alles op, maar nu moppert hij niet meer.

Hij vraagt aan de muis wat hij tegen de andere muizen kan doen.

Aartje zegt: ‘neem een poes of neem een hond.

Vroeger woonde ik ook in een dierenwinkel.

Miauw de poes en Euras de rottweiler woonden in die winkel, het was toen erg gezellig.

Toen liepen er geen muizen door de winkel.

Meneer Siem zegt: ‘ik heb twee kleine hondjes thuis, ik vind het zielig als zij hier moeten blijven.

Weet je wat, ik laat hier een ander plafond inzetten. Dan neem ik een kat en misschien ook nog een grote hond.

‘Waar is Buck meneer Siem? Hij heeft de muizen weggejaagd.’

‘Buck is verkocht, daar zijn deze dieren voor. Ik verkoop dieren.’

‘Verkoopt u Lorretje ook?’

‘Hij heeft jou gered hè? Misschien verkoop ik hem niet, daar moet ik nog over nadenken.

Hij is veel geld waard want hij is erg mooi en praat prima.’

‘Ik hou van Lorretje.’ zegt Aartje.

‘Hij houdt ook van jou denk ik. Goed, hij blijft hier wonen.’

‘Dank u wel meneer Siem en ook bedankt dat u mij naar de dokter hebt gebracht.

‘Lust jij iets heel erg lekkers? Wat lust jij graag tegen de schrik? vraagt meneer Siem.

‘Ik lust wel een grote roze kauwgombal.’

Aartje likt zijn bekje af.

‘Waar kan ik die halen? Ach ik weet het al, bij de supermarkt hebben zij zakjes.’

‘Bij Vaatje Kruiden kunt u vast een losse kopen.’ lekkerbekt Aartje.

‘Dan loop ik even naar Vaatje Kruiden, ik kom snel terug.’

Meneer Siem loopt naar Vaatje Kruiden.

Hij doet tien kauwgomballen in een zakje.

Het meisje weegt het zakje en hij betaald de kauwgomballen.

Aartje is erg blij met zoveel lekkers, hij vergeet zijn pijn.

HOOFDSTUK 6 MAX KOMT LOGEREN.

Het is een vreselijke rommel in de dierenwinkel. Nu is het niet van de muizen, het is nu van het afgebroken plafond. Er lopen mannen af en aan met kruiwagens vol puin.

Alle dieren logeren tijdelijk bij meneer Siem thuis. Ondanks dat Aartje zijn kooitje niet uit mag, maakt hij kennis met zijn twee hondjes. De hondjes zijn erg wild en blaffen fel. Aartje beseft dat hij geen vriendje van de hondjes zal worden, zij luisteren niet eens. Nu pas denkt hij aan zijn oude vriendjes, hij mist die wel.

Na een week is er een nieuw plafond in de winkel. Als Aartje weer in de winkel is vraagt hij: 'wanneer komen de hond en de kat?' 'Ik haal die uit het asiel,' zegt meneer Siem: 'op het ogenblik hebben zij geen juiste dieren voor mij. De kat mag niet op vogels jagen en de hond moet de winkel bewaken en geen mensen bijten die in de winkel komen.

"Ring, ring!" gaat de telefoon.

'Even opnemen.' zegt meneer Siem:

'met dierenwinkel 'Siem', met wie spreek ik?'

'U spreekt met het dierenasiel, wij hebben een kat voor u. Het is een erg lieve kat, hij kan overweg met alle beestjes, of het nu vogels of honden zijn.

'Hebben jullie ook een hond voor mij?' vraagt hij.

‘Nog niet, we bellen u zodra wij een goede hond hebben.’

‘Ik kom de kat donderdagavond halen is dat goed?’

‘Dat is goed, tot ziens meneer Siem.’

Hij roept opgewonden: ‘hoor je dat Aartje, je krijgt een vriendje!’

‘Dat hoop ik.’ zucht Aartje.

‘Vertel mij eens, hoe deden jullie dat in de dierenwinkel. Hoe ging dat met Miauw en Euras.’

‘Karin verzorgde ieder ochtend alle dieren, ook Euras en Miauw.

Zij kwam altijd vroeg en liet Euras uit.

Overdag sloot zij haar winkel om hem even uit te laten.

De poes en de hond hadden buiten een kleedje.

Binnen stonden twee manden voor de hond,

één in de winkel en één in het keukentje, daar stond ook zijn voer.

Miauw sliep overal en ik sliep soms in de hondenmand.’

‘Dat was vast gezellig, ik hoop dat wij ook een lieve hond krijgen. Toch wil ik met mijn eigen ogen zien of die kat overweg kan met een hond.

Had ik maar een grote hond.’

‘Ik weet wat, ik vraag of Max hier donderdagnacht logeert.’ oppert Aartje.

‘Dat mag vast niet en jij kunt niet alleen de deur uit, jouw pootje is nog niet in orde.’

‘U kunt mij toch naar hem toe brengen? Ik weet de weg.’

‘Dit had ik nooit gedacht! Ik heb een muis die praat en die mij ook de weg kan wijzen.

Praat jij dan met zijn baasje Aartje?’

‘Nee, Max mag niets, wij vragen het aan hem.’

‘Maar... dat mag ik niet doen, ik mag geen hond stelen van een ander!’

‘Het is geen stelen, Max wil best logeren als u hem maar verwend.’

‘Nu zit je toch echt fout kleine muis. We doen het op mijn manier. Jij kunt niet altijd smoesjes verzinnen.’

Als het woensdagavond is, wijst Aartje de weg naar de tuin van Max.

Meneer Siem belt netjes bij de voordeur aan.

Max zijn bazin doet open.

‘Mag ik u iets vragen? Ik heet Siem en ik kom voor Max.’

‘Bent u van die nieuwe dierenwinkel, dat bent u toch?’ vraagt zij.

‘Ja dat ben ik, maar ik heb een ongewone vraag. Mag Max donderdag komen logeren?’

‘Max? Max is een hond hoor!’ zegt de bazin van de rottweiler.

Meneer Siem vertelt over de muizen in het plafond en dat Aartje vindt dat er een hond en een kat in de

dierenwinkel moeten komen wonen.

‘Wie is Aartje nou weer?’ vraagt de bazin van Max.

‘Aartje is hier, hij is heel apart, hij kan spreken. Zeg eens wat Aartje?’

'Jasses ik hou niet van muizen, ga weg met die muis.' gilt het bazinnetje.

Max komt tevoorschijn, hij likt Aartje.

'Dag Max, kom jij donderdagavond logeren?' vraagt Aartje.

'Woef, waf, woef, blaf, woef!' zegt de hond maar Aartje verstaat: 'echt waar, mag ik logeren? Leuk zeg!'

'Hij wil logeren meneer Siem! Mag hij nu komen?' vraagt Aartje.

Het bazinnetje van Max staat verstelt, zij brabbelt: 'ja, ik hoor het, het muisje praat met Max en het muisje praat ook met u.

Zeg eens wat tegen mij muisje?'

Aartje vertelt: 'Max is een erg oude hond.

Max is mijn vriend, hij kwam soms naar de oude dierenwinkel, dan kreeg hij iets lekkers van Karin. Ik woonde daar met Euras de hond en Miauw.'

'Ach, ik ben opeens niet meer bang voor muizen. Wat ben jij een aardige muis.

Zijn alle muizen zo lief?'

'O nee hoor! De muizen uit het plafond waren helemaal niet aardig!'

'Goed,' zegt het bazinnetje van Max:

'hij mag een nachtje slapen. Ik breng hem zelf naar de dierenwinkel en haal hem ook zelf op.

Tot donderdag.'

Als zij haar deur dicht doet hoort Aartje haar zeggen: 'hoor je dat Max? Jij gaat logeren vind jij dat leuk?'

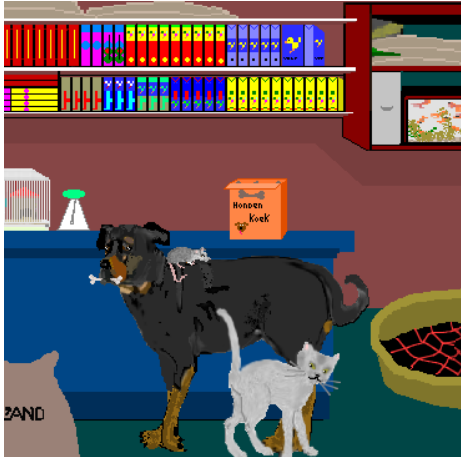
Het is donderdagmiddag.

Max is net gebracht, zijn bazin is alweer weg.

Hij krijgt een grote klui en dat maakt de oude hond zo blij dat hij kwispelend door de winkel loopt.

‘Jij bent hier niet voor jouw plezier Max, vanavond komt een kat.’ zegt Aartje.

‘Woef, woef, het is niet leuk dat ik dat nu pas hoor! Op Miauw na, heb ik een hekel aan katten. Zij zijn vals en gemeen, ze krabbelen, woef!’

‘Stel je niet aan Max, jij bent toch veel groter?’

‘Woef, woef, ik wil jou eventjes vertellen woef, dat als het een gemene kat is, ik hem

knoerthard bijt!’

‘Ha, ha,’ lacht Aartje: ‘het zal heus wel meevallen.

Maak je geen zorgen Max.

Als jij het goed doet en de kat ook, krijg jij nog meer lekkers.

Zie je daar die honden koekjes?

Die zijn dan allemaal voor jou.’

‘s Avonds brengt meneer Siem de kat.

Het is een heel lieve kat

Max en Aartje vinden dat ook.

De kat mag blijven.

EINDE.